

kert i forskellige andre. Jeg tror, at her er en Reform, som det vil være hensigtsmæssigt for den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa, og det staar i saa nær Forbindelse med hele dette Spørgsmaal, at jeg har tilladt mig at fremdrage det.

Formanden: Jeg bemærker, at det vil være meget vanskeligt at komme ind paa en Drøftelse af et saadant enkelt indtruffet Tilfælde. Det er vel ogsaa kun nævnt for at begrunde det ærede Medlems Stilling til Sagen i dens Almindelighed. Selv om de fremsatte Bemærkninger ikke maatte finde Modsigelse, ville de dog ikke være afgørende for, hvorledes dette forbigangne Tilfælde i Virkeligheden skal bedømmes.

Berthelsen: Det foreliggende Lovforslag skulde jo være en Reform, hvis Vedtagelse skulde forbedre det paagældende Forhold. Det er muligt, at det vil ske, men jeg for mit Vedkommende nærer i høj Grad Tvivl derom. Jeg vilde sætte megen Pris paa, at man ved denne Sags Behandling nøje skelnede mellem Statsbaner og Privatbaner, da de to Institutioner i alt væsentligt have forskellige Interesser. Ved Statsbaneanlæg er det maa-ske nødvendigt at have Kommissarier, men at de skulde være nødvendige for Statsbanedriften, kan jeg ikke tænke mig, men dette Spørgsmaal skal jeg ikke beskæftige mig nærmere med.

Med Hensyn til Privatbaner vil jeg, hvis vi i det hele skulle have Kommissarier, som vi have det nu, langt foretrække lokale Kommissarier for den her foreslaaede Ordning. Jeg anser det for i høj Grad heldigt, at den Mand, der ved Anlæg af Privatbaner skal lede Forhandlingerne, er kendt baade med de lokale og de personlige Forhold paa Stedet. Det vil jo en Mand, der bor her i København, umulig altid kunne være. Jeg vilde ogsaa gerne have, at der for Privatbanernes Vedkommende skelnedes nøje mellem Anlæg og Drift. Thi lige saa sikkert, som der maa være en Mand, der under Anlægget forestaar de paagældende Forretninger, lige saa sikkert er det, at en saadan Mand, naar han ikke bor paa selve Egnen og er lokalt kendt, er aldeles overflødig med Hensyn til Driften. Ved at vedtage dette Lovforslag ville vi efter min Opfattelse faa to overflødige Embedsmænd, og jeg turde maaske i saa Henseende henvise til, hvad der for øvrigt ogsaa blev gjort opmærksom paa af den ærede 6te kongevalgte Lands-

tingsmand (Juul-Rysensteen), at man i stor Udstrækning kan benytte Assistance fra Ministeriets egne Kontorer. Den sagkundige Bistand, man har haft i Kommissarierne, er i mange Aar hentet fra selve Ministeriet, idet — som den første ærede Taler ogsaa henpegede paa — Gehejmetatsraad Nørgaard i lang Tid var Kommissarius for de lollandske Baner og efter sin Afgang fra Ministeriet er udnævnt til Kommissarius for Bornholms Jernbaner, for Varde-Nørre Nebel, Horsens—Odder og Thisted—Fjerritslev Banerne, foruden at han har de jydsk Statsbaner. Det vil altsaa ses, at man i selve Ministeriet har haft den tilstrækkelige Sagkundskab, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det Mellemlid, vi indføre her, kun tjener til at forhale Sagerne, kun bliver et Slags Omsvøbsdepartement, idet det er tilstrækkeligt godtgjort, at Kommissarier ere overflødige, naar Banerne ere i Drift. Nuværende Departementschef, Generaldirektør Nordlien er jo ogsaa bleven konstitueret Kommissarius for flere Baner. Det har altsaa vist sig, at den nuværende Departementschef som Kommissarius har maattet gøre Indstilling til sig selv. Det forekommer mig, at en direkte Forbindelse mellem Direktionerne, Repræsentantskaberne eller Bestyrelserne — hvad de nu hedde — for de forskellige Privatbaner og Ministeriet i flere vanskelige Spørgsmaal har ført til et gunstigt Resultat, saa jeg tror, at hvis man skal have en Kommissarius der, vil det kun forhale Sagen og aldrig forbedre den. De Folk, som sidde i Ministeriet og have beskæftiget sig med de Sager i hele den Tid, de have været der, ville Tid efter anden komme saa godt ind i Forholdene, at den Forbindelse, der kan være mellem dem og Banerne, er fuldstændig tilstrækkelig. Det er min Opfattelse af Sagen, og jeg er ikke glad ved den Ordning, som foreslaas her. Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg sige, at Lønningerne, som ere foreslaaede, og som ere omtalte af flere ærede Talere, spille ikke for mig nogen Hovedrolle. Naar det af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) først blev nævnt, at han ikke ønsker den Bestemmelse, at den Kommissarius, som skal have Jylland at bestride, skal bo i Jylland, da det vil være en stor Ulempe for Administrationen, saa er det mig umuligt at forstaa, at denne Mand ikke bør være i den Egn, hvor man særlig vil have Anledning til at konferere med ham. Det vil dog ikke være saa overordentlig vanskeligt for ham med alle de Forbin-